

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200129
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200129.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: K. L., narodená XX. O. XXXX, bytom v R. R., T. č. X, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 30, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 1. decembra 2014, sp.zn. 3N 9021/2014-KaBB, R.z.: 71888/2014, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. júna 2014, č.k. 28Sp/10/2015-16, v spojení s opravným uznesením zo 6. novembra 2015, č.k. 28Sp/10/2015-25, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. júna 2014, č.k. 28Sp/10/2015-16, v spojení s opravným uznesením zo 6. novembra 2015, č.k. 28Sp/10/2015-25, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu z 1. decembra 2014, sp.zn. 3N 9021/2014-KaBB, R.z.: 71888/2014, ktorým týmto postupom podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zastavil konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Mal za preukázané, že nakoľko navrhovateľka svoju žiadosť o poskytnutie právnej pomoci nedoložila relevantnými prílohami, odporca prerušil konanie a navrhovateľku vyzval, aby táto v stanovenej lehote predložila doklady o jej príjmovej situácii a súčasne predložila pôvodný návrh na začatie konania, na základe ktorého začalo konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici, a to pod sp.zn. 24S/8/2014. Nakoľko však navrhovateľka v lehote nedoložila návrh na začatie konania (žalobu), krajský súd považoval postup odporcu za správny, keď zastavil konanie. Krajský súd dodal, že samotné oznámenie navrhovateľky o podaní návrhu na súd nie je splnením uloženej povinnosti odstrániť vady podania.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal a podľa Položky č. 10 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 35,- eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. V dôvodoch odvolania poukázala predovšetkým na nesprávnosť a zmätočnosť rozsudku. Namietala postup súdu, ktorým jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď (ako uviedla) o konaní vedenom pod sp.zn. 28Sp/10/2015 nemala žiadnu vedomosť. Ďalej navrhovateľka namietala výrok krajského súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške

35,- eur, keď konštatovala, že žiaden návrh o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu nepodala. Zároveň poukázala na skutočnosť, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 24S/8/2014 jej bol zo strany Centra právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica rozhodnutím z 10. decembra 2014, sp.zn.: 3N 8848/2014-KaBB, R.z.: 74339/2014, priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, ktorého fotokópiu súčasne priložila k odvolaniu ako prílohu. Záverom navrhla, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky treba vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporcu, najvyšší súd zistil, že navrhovateľka podanou žiadosťou z 19. augusta 2014, doručenou odporcovi dňa 25. augusta 2014, žiadala o poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 24S/8/2014. Vzhľadom na to, že žiadosť navrhovateľky nebola úplná, odporca rozhodnutím z 11. septembra 2014, sp.zn. 3N 9021/2014-KaBB, R.z.: 53271/2014, podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku konanie prerušil a súčasne vyzval navrhovateľku, aby táto v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia doplnila žiadosť o relevantné údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich pre posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Nakoľko navrhovateľka podanú žiadosť nedoplnila v celom rozsahu (absencia návrhu na začatie konania vedeného pod sp.zn. 24S/8/2014), odporca tu napadnutým rozhodnutím z 1. decembra 2014 postupom podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku konanie o predmetnom nároku na poskytnutie právnej pomoci zastavil.

Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu, ktorým sa priznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je možné podať opravný prostriedok. Ak centrum rozhodne, že nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznáva, možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, o čom centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok).

Podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Podľa § 53 Správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 58 ods. 2 Správneho poriadku o odvolaní proti rozhodnutiu orgánu právnickej osoby rozhoduje útvár ustanovený zákonom, a ak ho zákon neustanovuje, útvár určený jej štatútom; ak taký útvár nie je, rozhoduje orgán, ktorý ju zriadil alebo založil.

Podľa Článku 5 ods. 5 Štatútu Centra právnej pomoci (Oznámenie 10/2014 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 9. mája 2014 č. 37828/2014/110), ak zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom centra v zmysle osobitného predpisu⁸) (Správny poriadok; pozn.) je riaditeľ. V odvolacom konaní rozhoduje riaditeľ na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ Centrum právnej pomoci postupovalo podľa v tom čase účinného a platného ustanovenia § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z., a ak dospelo k záveru, že nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi nepriznáva, bolo možné (do 30. júna 2016) proti takému rozhodnutiu v lehote 15 dní od jeho doručenia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, ktorý následne vo veci konal a rozhodoval v intenciách § 250l a nasl. Tretej hlavy Piatej časti OSP (Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov).

V danom prípade však odporca rozhodoval výlučne podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku a nie podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z., a preto bolo proti rozhodnutiu odporcu z 1. decembra 2014 prípustné odvolanie, o ktorom mal v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Správneho poriadku a Štatútu rozhodovať nadriadený správny orgán.

Pod pojmom „procesné podmienky konania“ treba aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. augusta 2011, sp.zn. 3 Co 3/2011 predovšetkým rozumieť také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Po preskúmaní veci najvyšší súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd atrahoval na seba právomoc v predmetnej veci rozhodnúť bez toho, aby vôbec tieto procesné podmienky skúmal, procesne pochybil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 221 ods. 1 písm. a/, ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP zrušil a zároveň v záujme zachovania zásady dvojinstančnosti vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie, riadne sa vysporiada s otázkou svojej právomoci v danej veci konať a zároveň prihliadať aj na rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica z 10. decembra 2014, sp.zn.: 3N 8848/2014-KaBB, R.z.: 74339/2014, ktorým bol navrhovateľke priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní sp.zn. 24S/8/2014.

Súčasne v novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách celého konania (§ 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 OSP a § 492 ods. 2 SSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.